

JE MENŠTRUÁCIA ZBYTOČNÁ?

Emil Páleš

Mesiac vládne sfére životných síl. Obrazne to vyjadrujú mýty o mesačných božstvách v rôznych kútoch sveta. Rast a rozmnožovanie tisícov druhov živočíchov a rastlín pulzujú v lunárnych a semi-lunárnych rytmoch. Žena je so svojou periódou súčasťou celej prírody. Nie je to náhodná číselná zhoda, že priemerná ženská perióda trvá toľko dní, za koľko sa vystriedajú mesačné fázy. Astronomický cyklus Mesiaca sa za milióny rokov evolúcie geneticky zafixoval – u ženy sa zvnútornil Mesiac. Epifýza, ktorá bola kedysi tretím okom a dívala sa cez otvor v lebke von, vnímala svetelené rytmy Mesiaca. Aj v súčasnosti je citlivá na nočné osvetlenie a v závislosti od neho vylučuje melatonín, ktorým sa ďalej riadia cykly pohlavných hormónov. Ženy prírodných kmeňov, keď spali pod holým nebom, menštruovali všetky v čase novu a plodné boli pri splne, pričom aj pôrody sa potom zväčša odohrávali v čase splnu. Len odkedy spíme pod strechami a v mestskom osvetlení, ženská perióda prestala byť synchronizovaná mesačným svitom, oneskoruje sa alebo predbieha.

Popredný brazílsky lekár Elsimar Coutinho je autorom knihy s názvom „*Je menštruácia zbytočná?*“ Navrhuje ženám – pokiaľ práve nechcú otehotnieť – úplne zrušiť mesačné krvácanie ako zbytočnú až škodlivú životnú komplikáciu. Lenže každý proces v ľudskom tele je sieťovo previazaný so stovkami ďalších procesov a zasahovať do toho tabletkami je istý hazard. Z chronobiológie vieme, že vymiznutie prirodzených rytmov býva predzvesťou ochorenia. Keby sa dvanásťročným dievčatám hneď podávala tabletky, aby sa predišlo menštruácii, nikdy by ani nespoznali svoje ženstvo s jeho cyklickými premenami, nielen telesnými, ale aj duševnými. Obávam sa, že by tým stratili aj intuitívne spojenie s nejakou hlbšou vrstvou svojej duše.

Film Diany Fabiánovej „Mesiac v nás“ sa uberal správnym smerom. Treba sa skôr pýtať, či menštruácia naozaj musí byť bolestivá a prečo to tak u mnohých žien byť nemusí. Je to podobné ako s pôrodmi. Uverili sme, že dlhý a bolestivý pôrod je normálny, nevyhnutný. Anestetiká, cisárske a iné krvavé rezy sa potom zdajú byť potrebné. V skutočnosti sme iba „civilizačne zhlúpli“ – žena je taká pretechnizovaná a pomužštená, že už nevníma svoje inštinkty a nedokáže emocionálne spustiť kaskádu psycho-fyzických procesov, ktoré k tomu patria. V chladnom, technickom prostredí na operačnom stole, pod reflektormi a množstvom cudzích pohľadov, nervový systém umrtnený anestetikami a načasovaný chemicky, vôbec nespustí vzorce charakteristické pre prirodzený pôrod a dieťa treba zo ženy vytrhnúť násilím. So správnou prípravou a duševným ladením, v intímnom a dôvernom prostredí, niektoré ženy pôrod prežili ako rozkoš.

Rozmnožovací systém je viac než ktorýkoľvek iný podmienený psychosomaticky. Poznám ženu, ktorá mala desať rokov uzavreté vajcovody a nemohla otehotnieť. Lekári ju trápili operáciami, ktoré aj tak nevedli k cieľu. Potom stretla muža, do ktorého sa zamilovala a pocítila silnú túžbu dať mu dieťa. V ten deň sa jej vajcovody otvorili a počala. Duša ovplyvňuje telo, no platí to aj naopak: lunárny cyklus vplýva na ženskú psychiku. Ak z neho ženy trvale vypadnú braním tabletiék, možno sa zníži podiel rakoviny vaječníkov a maternice, ale na druhej strane sa zvýši rakovina prsníka a ďalšie veci, ktoré nevieme predvídať. Možno sa zbavia nepohodlia mesačného krvácania, ale budú to duševne iné ženy. Stratia intuitívne spojenie s múdrosťou prírody v hlbších vrstvách vedomia a nebudú dobrými matkami. Tento ich citový potenciál alebo jeho absencia hrajú rozhodujúcu rolu pri vývoji a rozvinutí (či zakrpatení) rôznych mozgových štruktúr plodu počas tehotenstva a v prvých mesiacoch života. Ak ženy prestanú byť ženami, všetci budeme menej ľuďmi.